USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **V. S.**, zast. Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Sevastopolská 378/16, Praha 10, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**, se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2017, čj. KRPA-512105-41/ČJ-2016-000022, v řízení o kasační stížnosti žalované proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2017, čj. 4 A 22/2017-15,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichovi Lechovskému, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **4 114 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Nejvyšší správní soud obdržel dne 16. 3. 2017 kasační stížnost, kterou se žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení usnesení městského soudu uvedeného v záhlaví. Tímto usnesením soud žalobci ustanovil pro řízení o žalobě (směřující proti rozhodnutí o zajištění za účelem správního vyhoštění) zástupce, a to Mgr. Jindřicha Lechovského, advokáta se sídlem v Praze.

V kasační stížnosti stěžovatelka namítala, že soud neměl žalobci ustanovit zástupce z řad advokátů, neboť chránit jeho zájmy a poskytovat mu v zařízení pro zajištění cizinců právní pomoc může bezplatně Organizace pro pomoc uprchlíkům, z. s. (dále jen „OPU“). Je obecně známou skutečností, že OPU běžně zastupuje cizince umístěné v zařízeních pro zajištění cizinců na základě plné moci. Žalobce se proto neměl dožadovat ustanovení zástupce z řad advokátů, ale měl k zastupování před soudem využít služeb OPU a udělit jí k tomu plnou moc.

Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti zdůraznil význam zastoupení advokátem v řízení před orgány veřejné moci, zejména v případě cizinců v obdobném postavení, jako je žalobce. Právní pomoc, kterou těmto cizincům poskytují specializované právnické osoby, je podle něj spíše doplňková a nemůže vyloučit právo na advokáta.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost nelze věcně projednat.

Kasační stížnost je podle § 102 s. ř. s. opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Podle § 33 s. ř. s. jsou účastníky řízení navrhovatel (žalobce) a odpůrce (žalovaný) nebo ti, o nichž to stanoví tento zákon. Účastníky řízení před krajským soudem byli pan V. S. jako žalobce a Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy jako žalovaná (nyní stěžovatelka).

Ačkoliv je stěžovatelka účastnicí řízení o žalobě, není oprávněna podat kasační stížnost proti usnesení o ustanovení zástupce žalobci. Toto usnesení je rozhodnutím, kterým soud v probíhajícím řízení upravuje právo žalobce, vyplývající z § 35 odst. 8 s. ř. s., případně soud upravuje práva a povinnosti, které vznikají advokátu Mgr. Jindřichu Lechovskému v souvislosti se zastupováním.

Stěžovatelce toto usnesení žádná práva nezakládá, nemění ani neruší, rovněž jí neukládá ani žádné povinnosti. Pokud tedy podala stěžovatelka kasační stížnost proti rozhodnutí, kterým soud upravil výhradně práva jiného účastníka řízení, a navíc povaha věci vylučuje, aby byla jakkoliv dotčena stěžovatelčina hmotná nebo procesní práva, je nutno takovýto návrh hodnotit jako návrh podaný osobou k tomu zjevně neoprávněnou (srov. k tomu usnesení NSS ze dne 13. 9. 2012, čj. 3 As 72/2012-20). Osobami oprávněnými podat proti dotčenému usnesení kasační stížnost jsou pouze žalobce a soudem ustanovený advokát. Městský soud - ačkoli správně ke svému usnesení připojil poučení o tom, že je proti němu možné podat kasační stížnost - nesprávně (nebo minimálně nadbytečně) adresoval usnesení i stěžovatelce, které se přitom usnesením neukládala žádná povinnost a doručení usnesení právě jí (také jí) nebylo ani nutné pro vedení řízení (srov. § 55 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatelka si pak vztáhla poučení o možnosti podat kasační stížnost i na sebe. Přípustnost kasační stížnosti však nezakládá věcně nesprávné poučení adresované „správným“ účastníkům (srov. č. 737/2006 Sb. NSS) a stejně tak ji nemůže založit ani obsahově správné poučení, které ale omylem doputovalo k účastníku, jemuž nebylo určeno.

Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou podle § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Podle § 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci, kterého ustanovil k ochraně práv stěžovatele soud, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Ustanovený zástupce žalobce, advokát Mgr. Jindřich Lechovský, provedl v řízení před NSS jeden úkon právní služby, a to vyjádření ke kasační stížnosti ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Za jeden úkon právní služby náleží odměna ve výši 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu a dále 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Jelikož je zástupce plátcem DPH, soud zvýšil odměnu o částku 714 Kč odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem tedy

pokračování

odměna činí 4 114 Kč. Tato částka bude zástupci žalobce vyplacena z účtu NSS do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. července 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu